

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/330/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216211399
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1216211399.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Marina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: F., N.. N..V..Q.., O. W.. Č.. XX, G., zast. advokátskou kanceláriou SHM Partners, spol. s.r.o., Svätoplukova ul. č. 28, Bratislava, proti žalovanej: M. A., J.. X.X.XXXX, bytom G. W.. Č.. X, G., o 1.507,49 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo 14. marca 2017 č.k. 12C/112/2016-64, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.507,49 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 1. 7. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. 2 nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu na H. W.. Č.. XX I. G.. Podľa zmluvy o výkone správy č. 2004/ H. uzavretej medzi vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na H. W.. Č.. X - XX I. G. a žalobcom dňa 14.10.2004 žalobca zabezpečuje správu uvedeného bytového domu. Podľa článku III. bod 8. zmluvy o výkone správy správca má povinnosť predložiť vlastníkom ročné vyúčtovanie príjmov a výdavkov domu vrátane služieb spojených s užívaním bytu najneskôr do 31.5. nasledujúceho roka. Podľa článku IV. bod 10. zmluvy o výkone správy vlastníci sú povinní uhradiť prípadné nedoplatky za služby spojené s užívaním bytu do 14 dní od doručenia vyúčtovania správcom. Podľa vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za rok 2014 zo dňa 18.05.2015 žalovanej za rok 2014 vznikol za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu nedoplatok v sume 1.493,28 eur. Zostatok z vyúčtovania za rok 2013 bol 14,21 eur a celkový dlh žalovanej ku dňu 31.12.2014 teda predstavuje sumu 1.507,49 eur. Uvedeným vyúčtovaním žalobca zároveň vyzval žalovanú, aby nedoplatok za rok 2014 v sume 1.507,49 eur zaplatila na účet žalobcu do 30.6.2015. Vo vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla, že neuznáva nárok uplatnený žalobcom, pretože od roku 2010 sa dlhodobo zdržuje v Taliansku. V byte nikto nebýva, výnimočne tam bola v decembri 2014 jej sestra. Žalobca uvádzal, že počet osôb v byte pre rok 2014 vychádzal z počtu osôb nahlásených žalovanou v predchádzajúcom období, pričom žalovaná uvedený počet osôb nenamietala ani po doručení vyúčtovania. Vyúčtovanie nákladov podľa počtu osôb sa týka iba položiek odvoz odpadu, upratovanie spoločných priestorov a prevádzka výtahov, ostatné položky sú účtované podľa skutočnej spotreby alebo výmery podľa podlahovej plochy bytu.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. V konaní bolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že žalovaná neuhradila žalobcovi nedoplatok z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za rok 2014 v sume 1.493,28 eur. Zostatok z vyúčtovania za rok 2013 bol 14,21 eur a celkový dlh žalovanej ku dňu 31.12.2014 teda predstavoval

sumu bol 1.507,49 eur. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie citujúc ust. § 8 ods. 1, § 8a ods. 1, 2, § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.507,49 eur. Výrok o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „Keďže žalovaná nezaplatila žalobcovi dlžnú sumu, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čím jej zároveň vznikla povinnosť platiť zo sumy 1.507,49 eur od 1.7.2015 do zaplataenia aj úroky z omeškania, o ktorých súd rozhodol podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 rekonštruovaného nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013. Pri počiatku omeškania s plnením peňažného dlhu vychádzal súd z výzvy žalobcu zo dňa 18.5.2015 k úhrade nedoplatku adresovanej žalovanej a v nej určeného času plnenia (do 30.6.2015), po uplynutí ktorej lehoty sa žalovaná dňom 1. 7. 2015 dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu.“ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že od kúpy predmetného bytu tento byt neužíva a neužívajú ho ani iné osoby okrem decembra 2014, keď v ňom prechodne bývala jej sestra. Žalobca od začiatku vedel, že byt je prázdny a bola na bývanie v ňom nahlásená iba jedna osoba a to, že túto skutočnosť nezaevidoval, nemôže byť podľa žalovanej pričítaná v jej neprospech. Žalovaná ďalej v odvolaní namietla, že súd prvej inštancie ju neupovedomil o termíne pojednávania a tým, že pojednával v jej neprítomnosti, porušil jej právo na spravodlivý proces.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

7. Na čl. 40 spisu sa nachádza podanie žalovanej z 28.11.2016, v ktorom sa vyjadrila k žalobe. V tomto vyjadrení namietla, že v predmetnom byte nikto nebýva, pretože od roku 2010 sa dlhodobo zdržiava v Taliansku, iba v decembri 2014 v ňom prechodne bývala jej sestra. Túto obranu žalovaná zopakovala aj v odvolaní. V uvedenom vyjadrení k žalobe žalovaná súčasne uviedla, že jej korešpondenčná adresa je H. W.. Č.. XX, G.. Súd prvej inštancie vo veci vytyčil termín pojednávania na 14.3.2017 a na toto pojednávanie predvolal žalovanú z adresy G. W.. Č.. X, G.. Zásielka sa súdu prvej inštancie vrátila dňa 24.2.2017 s tým, že adresát je neznámy (č. l. 59). Súd prvej inštancie dňa 14.3.2017 pojednávala v neprítomnosti žalovanej a na tomto pojednávaní vyniesol napadnutý rozsudok.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku síce uviedol obranu žalovanej obsiahnutú v jej vyjadrení k žalobe, ale vôbec nevysvetlil, ako sa s touto obranou žalovanej vysporiadal, teda prečo bol toho názoru, že obrana žalovanej neobstojí. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je preto v rozpore s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Z tohto ustanovenia totiž okrem iného vyplýva, že súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán. Dôsledkom tohto postupu súdu prvej inštancie je to, že ohľadom obrany žalovanej tu nie je žiadny záver súdu prvej inštancie, ktorého správnosť by mohol odvolací súd preskúmať v odvolacom konaní.

9. Súd prvej inštancie doručoval žalovanej predvolanie na pojednávanie vytyčené na termín 14.3.2017 na adresu G. W.. Č.. X, G., keď zrejme vychádzal z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov, podľa ktorej žalovaná má trvalý pobyt na tejto adrese. Súd prvej inštancie však ponechal bez povšimnutia, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe z 28.11.2016 (č. l. 40) uviedla ako svoju korešpondenčnú adresu na doručovanie adresu H. W.. Č.. XX, G.. Keďže teda žalovaná uviedla inú adresu na doručovanie, než aká je evidovaná v registri obyvateľov SR, súd prvej inštancie jej mal predvolanie na pojednávanie doručiť na túto inú adresu (H.Q. W.. Č.. XX, G.) a nie na adresu G. W.. Č.. X, G.. Inými slovami, vzhľadom na to, že žalovaná uviedla inú adresu na doručovanie, súd prvej inštancie nemohol pri doručovaní predvolania na pojednávanie žalovanej postupovať podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p., pretože postup podľa tohto ustanovenia je možný iba za predpokladu, že adresát neuviedol inú adresu na doručovanie.

10. Možno teda uzavrieť, že súd prvej inštancie žalovanú riadne nepredvolal na pojednávanie vytyčené na termín 14.3.2017 (išlo o jediné pojednávanie vo veci) a týmto nesprávnym procesným postupom žalovanej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva a takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Preto odvolaciemu súdu nezostalo iné, než napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. K

obrane žalovanej odvolací súd poznamenáva, že ak je žalovaná vlastníčkou predmetného bytu, samotná tá skutočnosť, že v ňom v žalovanom období nebyvala, ju nezavaruje povinnosti platiť preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv. Pokiaľ však ide o služby spojené s užívaním bytu, ak žalobca vedel, že v byte je oficiálne nahlásená iba jedna osoba, mal podľa toho vyúčtovať tie náklady, ktoré sa vyúčtávajú podľa počtu osôb v byte (odvoz odpadu, upratovanie spoločných priestorov, prevádzka výťahov).

11. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).